# ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ JEAN MISCHO

της 15ης Ιανουαρίου 1987 *

*Κύριε πρόεδρε,*
*Κύριοι δικαστές,*

Ας μου επιτραπεί να αναπτύξω τις προτάσεις μου διαρκούσης της συνεδριάσεως, δεδομένου ότι από την επ' ακροατηρίου συζήτηση δεν προέκυψαν νέα στοιχεία, ικανά να επηρεάσουν την κρίση μου σχετικά με την παρούσα υπόθεση.

Είναι σαφές και δεν αμφισβητείται ότι το Βασίλειο του Βελγίου δεν έλαβε μέχρι σήμερα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις:

— της οδηγίας 79/279/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 1979, περί του συντονισμού των όρων εισαγωγής κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών,

— της οδηγίας 80/390/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1980, περί συντονισμού των όρων καταρτίσεως, ελέγχου και διαδόσεως του ενημερωτικού δελτίου που πρέπει να δημοσιεύεται για την εισαγωγή κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών,

— και της οδηγίας 82/121/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 1982, περί της περιοδικής πληροφορήσεως που πρέπει να δημοσιεύουν οι εταιρίες, οι μετοχές των οποίων είναι εισηγμένες σε χρηματιστήριο αξιών.

* Μετάφραση από τα γαλλικά.

Έχει βεβαίως δίκαιο η βελγική κυβέρνηση να υποστηρίζει ότι οι εν λόγω τρεις οδηγίες αφορούν ένα αρκετά περίπλοκο θέμα. Γεγονός επίσης είναι ότι οι οδηγίες δεν επιφέρουν πλήρη συντονισμό και παρέχουν στα κράτη μέλη τη δυνατότητα πολλαπλών επιλογών. Οι σχετικές επιλογές απήτησαν περίσκεψη και εμπεριστατωμένη ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των διαφόρων αρμόδιων υπηρεσιών στο πλαίσιο των εθνικών διοικήσεων. Κατανοώ επίσης τους λόγους για τους οποίους οι βελγικές αρχές θέλησαν να επωφεληθούν της ευκαιρίας αυτής προκειμένου να τροποποιήσουν συγχρόνως την εθνική νομοθεσία σε ορισμένους συναφείς τομείς, γεγονός που προκάλεσε ενδεχομένως περαιτέρω καθυστέρηση.

Δεν πρέπει πάντως να λησμονείται ότι εντός ολίγου θα έχουν συμπληρωθεί οκτώ έτη από την έκδοση της πρώτης, επτά έτη από την έκδοση της δεύτερης και πέντε έτη από την έκδοση της τρίτης οδηγίας. Η προθεσμία που τέθηκε για τη μεταφορά τους στο εσωτερικό δίκαιο και παρατάθηκε μέχρι τις 30 Ιουνίου 1983 έληξε πριν από τριάμισι έτη.

Εξάλλου, αναφορικά με τις συμφυείς προς τις ίδιες τις οδηγίες δυσχέρειες πρέπει να υπομνηστούν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 1982, με τις οποίες το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι « οι κυβερνήσεις των κρατών μελών συμμετέχουν στις εργασίες προπαρασκευής των οδηγιών και οφείλουν συνεπώς να είναι σε θέση να εκπονήσουν εντός της τασσομένης προθεσμίας το σχέδιο των αναγκαίων για την εφαρμογή τους νομοθετικών διατάξεων » [1].

1 — Βλέπε αποφάσεις της 12ης Οκτωβρίου 1982 στις υποθέσεις 136/81, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1982, σ. 3547, 148/81, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1982, σ. 3555, 149/81, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου, Συλλογή 1982, σ. 3565, και 151/81, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Συλλογή 1982, σ. 3573, σκέψη 5.

Γενικότερα και σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, νέα επιβεβαίωση της οποίας συνιστά η σημερινή απόφασή σας στην υπόθεση 365/85, Επιτροπή κατά Ιταλίας, « τα κράτη μέλη δεν δύνανται να επικαλεστούν διατάξεις, την ακολουθούμενη πρακτική ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξης τους για να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που τάσσουν οι οδηγίες » [2].

Υπό τις περιστάσεις αυτές, είμαι υποχρεωμένος να προτείνω στο Δικαστήριο να δεχτεί την προσφυγή της Επιτροπής, ήτοι:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκης ΕΟΚ, διότι δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις των οδηγιών 79/279/ΕΟΚ, 80/390/ΕΟΚ και 82/121/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

— και να καταδικάσει το καθού κράτος μέλος στα δικαστικά έξοδα.

2 — Βλέπε ενδεικτικά τη σκέψη 6 της απόφασης της 20ής Μαρτίου 1986 στην υπόθεση 17/85, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1986, σ. 1199, και τη σκέψη 7 της απόφασης της 30ής Απριλίου 1986 στην υπόθεση 158/85, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1986, σ. 1489.